

Montgomery
held of blaaskaak

© William Geller
Zie ook: <http://www.AAABoeken.nl>
ISBN-nummer: 9789464053067

Op papier gezet October 2018

Montgomery

held of blaaskaak

William Geller

1 Voorwoord

Het is vrijwel algemeen bekend dat na een oorlog de overwinnaar bepaald wie de “goeden” en wie de “slechten” zijn geweest in die oorlog.

Het is dan ook niet verwonderlijk dat voor WO II de geallieerden de “goeden” waren en de Duitsers en de Japanners de “slechten”.

De ontelbare boeken die er over dit onderwerp zijn verschenen onderstrepen dat vrijwel allemaal.

Het is echter ook vrijwel algemeen bekend dat er aan beide zijden uitzonderingen zijn geweest op die stellingname.

Dit boekje gaat over slechts één persoon en wel een persoon die aan de “goede” kant stond:

Bernard Law Montgomery

sinds 1946 burggraaf Montgomery van Alamein

geboren: Kennington (Groot-Londen), 17 november 1887

gestorven: Alton (Hampshire), 24 maart 1976

Rang: generaal en veldmaarschalk.

Buiten WO II is hij militair ook nog meer bezig geweest zoals o.a. in WO I maar daar gaan we het hier niet over hebben.

Ook mag u geen “van minuut tot minuut verslag” verwachten.

Slechts de grote lijnen en de belangrijkste verrichtingen worden gevolgd waarbij, op zijn zachts gesproken, een aantal erg merkwaaardige beslissingen en handelingen aan het licht zullen komen.

Zo eerlijk was Montgomery volgens zijn eigen woorden:

Tijdens de oorlog:

"Als bevelhebber van de grondoperaties is Eisenhower nutteloos, daar kan geen discussie over bestaan. Hij is compleet en volkomen nutteloos. Hij weet niets van oorlogvoering."

Echter:

Na de oorlog in schrijven aan Eisenhower:

Nu iedereen zijn eigen weg gaat, wil ik u meedelen wat een eer en voorrecht het voor mij was om onder u te dienen. Ik heb veel aan u te danken. Ik besef heel goed dat ik tekortkomingen heb en dat ik geen gemakkelijke ondergeschikte was. Ik hou er immers van om mijn eigen weg te gaan. Maar u hebt mij op het juiste pad gehouden tijdens moeilijke en stormachtige tijden en u hebt mij zeer veel geleerd. Daarom en voor alles wat u voor mij hebt gedaan ben ik u dankbaar.

INHOUD

Pagina		
5	01	Voorwoord
11	02	Iets over de Britse wijze van oorlogvoeren
23	03	Enkele bekende andere namen uit WO II
42	04	Voor WO II en het begin van de oorlog
46	05	Noord-Afrika
58	06	EI Alamein
82	07	In Italië
99	08	Operatie Overlord De landingen in Normandië
121	09	Market Garden
141	10	Na Arnhem
157	11	Na de oorlog

2 iets over de Britse wijze van oorlog voeren

Lord Kitchener

Als Nederland hebben we met de het Engelsen meest te maken gehad met oorlogen op

zee. Zuid-Afrika en Nederlands-Indië zijn voorbeelden van landoorlogen.

Daar Engeland (er wordt dan eigenlijk bedoeld Groot-Brittannië en Ierland) een zeer sterk koloniserende natie was, is er door dat volk op vele gebieden op de Aarde militair opgetreden. Vaak tegen andere Europese landen als Rusland, Nederland, Duitsland, Frankrijk en Spanje. Daarnaast hadden natuurlijk de plaatselijke bevolkingen van de gebieden die deze landrovers begeerden, veel te lijden onder de onderdrukkende maatregelen door de aangestelde bestuurders. Bij deze laatsten nam persoonlijk gewin en machtsuitbreiding een zeer grote plaats in.

De Britse veroveraars werden door het thuisfront vereerd als helden ondanks de gruwelen waarvoor zij verantwoordelijk waren.

Een goed voorbeeld is de Britse generaal Kitchener.

Die maakte in 1884 deel uit van een expeditie die de Britse generaal Gordon uit een omsingeling van Khartoem moest halen. Twee dagen voordat Kitchener ter plekke arriveerde viel de stad in handen van de troepen van de Mahdi Mohammed Ahmad ibn Abd Allah. Als zo vaak te doen gebruikelijk volgde moordpartijen, plundering en verkrachting onder de bevolking van Khartoem.

De Britse bedoelingen met Afrika: heersen van noord tot zuid.

Gordon sneuvelde en zijn hoofd werd op een staak gezet. Kitchener werd dan tot gouverneur-generaal van Soedan benoemd tot hij in 1892 bevorderd werd tot opperbevelhebber van het Egyptische leger. In 1898 wist hij, na een campagne van 3 jaar, Soe-

dan te heroveren. Door die daad kreeg hij zijn hoogste faam.

Ondanks de superieure bewapening van de Britten met kanonnen en machinegeweren, duurde het dus toch drie jaar tot de beslissende slag werd uitgevochten.

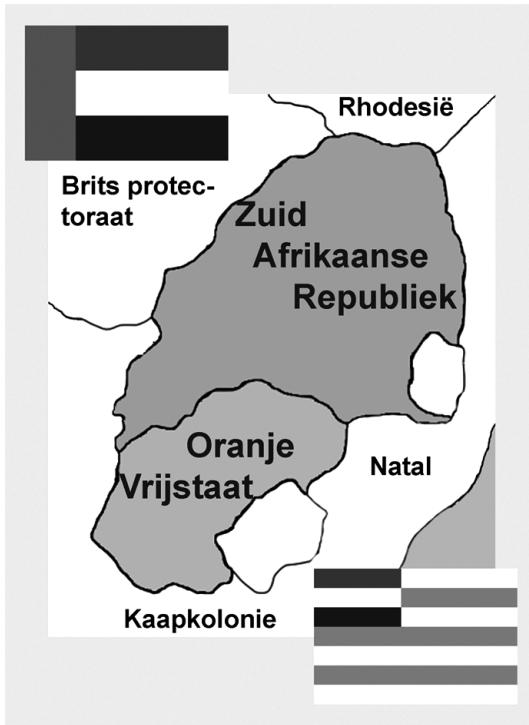
Als daad van superioriteit liet deze Britse held het lijk van de vorige Mahdi (islamitische verlosser) opgraven en onthoofden...

Een ander toneel waar deze held opdook was ook in Afrika gelegen maar dan in het uiterste zuiden.

De Kaapkolonie (vernoemd naar Kaap de Goede Hoop de meest zuidelijkste punt van Zuid-Afrika) was niet zo zeer een Nederlandse kolonie maar een bezit van de VOC (Verenigde Oost-Indische Compagnie). Deze VOC was een krachtenbundeling van reders die schepen hadden die handeldreven (en veroveringen maakten) in de Indische gebieden en dan vooral Java, Sumatra en de eilanden ten oosten van Java waar de specerijen, als bijvoorbeeld peper, voor Europa belangrijke producten, werden gevonden

De Kaapkolonie was tot een bloeiend gebied omgetoverd door bewoners die oorspronkelijk uit Nederland kwamen en land hadden bezet dat eigenlijk geen vaste inwoners kende. Wel zwervstammen. De oorspronkelijke bewoners van Zuid-Afrika waren, bij de

*Indeling Zuid-Afrika in 1899.
De Zuid Afrikaanse Republieken.
De Zuid Afrikaanse Republiek staat ook voor
Transvaal*

komst van de VOC, de San of Bosjesman-
nen (verzamelaars in levensonderhoud) en
de Khoikhoi of Hottentotten (een herders-
volk.) Samen ook genoemd de Khoisan.

Het betrof hier dus zwerfvolken zonder vaste verblijfplaats. Pas na de komst der Europeanen trokken er volken uit midden Afrika naar het zuiden waaruit later bijvoorbeeld de Matabelen en de Zoeloes ontstonden. Bantoevolken als de Matabelen en de Zoeloes trokken steeds verder naar het zuiden. Deze volken, voornamelijk veehouders en akkerbouwers, bleven veel langer op één plaats wonen en konden zich daardoor beter ontwikkelen. Ze breidden hun woongebied al snel uit ten koste van de Khoisan.

Mede door de komst van de Europeanen in de 17e eeuw bleef er van de Khoisan niet veel meer over door o.a. pokkenepidemieën. Na de komst van de Nederlanders, aanvankelijk maar een handje vol, ontstond langzaam een bloeiende kolonie met een eigen gouverneur en al het ander dat bij een bestuur lijkt te behoren.

Nadat Napoleon Nederland was binnengehaald in 1810 besloten de Engelsen zich over Zuid-Afrika te ontfermen met de gedachte dat als zij dat niet deden de Fransen zich wel eens konden melden. Er verscheen ook inderdaad een Franse vloot voor de Kaap.

Na de Napoleontische tijd gaven de Engelsen aanvankelijk de Kaapkolonie terug aan Nederland maar al snel beseften ze echter